

מסורת הש"ס

(א) [לעיל סב.], (ב) [חולין יט.], (ג) [לעיל סו.], (ד) [בבבא כג. יבמות נב. קידושין כג. פה: מנחות יא. ח. בבבבא כו.], (ה) [לעיל נט. סה.], (ו) [לעיל סב.].

הגהות הב"ח

(א) נם' אחר רב חיטוט
ואמאי קרו: (ב) רש"י
ד"ה אסור לעשות יסוד כ"ל
ומיבט לדור נמחק: (ג) ד"ה
טעמא דשבת וכו' דלי כרבי
טקינא אפי' פירכו:

מוסף רש"י

ואם היו של יחידים.
שיחד דר בפנימית דהיא
רגל המוסרת במקומה
זינה אסרת של במקומה,
ואם של רבים ולא עירבה
פנימית לעמה דהיא רגל
האסרת במקומה, אסרת
על היצירה אפילו עירבה
היצירה לפניה (דע"ל ע"א).

רבינו חננאל

[illegible]

(א) פירוש אמה תורידו לאסור
על בני החצר פי' בק"ט
יבס"ח עפ.

הדר פרק ששי עירובין

עדה.

עין משפט
נר מצוה

פ א ב מ"י פ"ד מהל'
 פירושין הלכה יט כ
 טוש"ע א"ח ק"י שעה
 סעיף ב:
פ ג מ"י שם הלכה כג
 טוש"ע שם סעיף ד:
צ ד מ"י שם הלכה כג

רבינו חננאל (המשך)

הפנימית שתיהן אסורות.
מני אי נימא ר' עקיבא
אפי' עירבה בשלא עירבה
אסורה שויה אסורה
במקומה אפי' עירבה
הפנימית שויה מותרת
המקומה אסורה החיצונה
בדריסתה לה כריגלה.
אלא לא רבנן היא
שעמא דהיא במקומה
אסורה, הא רגל שויה
מותרת במקומה אינה
אוסרת שלא במקומה.
ומפרק לעולם ר' עקיבא
אמר והבי קתני, לא

יו"מ מאה ה"א נהי דבחצירות שמעין
 יתבה לכל חצר: קמ"ג. בחס וחסירות
 ממעשי לפיך לא יערבו אלו עמו
 ונולא דאמר. בזה מילתא דרבי: עובד

הוה אמינא דירת עובד כוכבים
 שמה דירה. אע"ג דאמר
 פירקין וכלכלי עולמא לא שמה
 דירה הכא להקל להחזיר המצוי
 להחשיב בחסות וחצירות פתוחים
 לתבוע אמר שמה דירה:

מתיב רב בני בר אבי ק"ק
 דה"ל לאקשוי מרשא
 מעיקרא: אלמא ר"ל חבורת
 אינה אוסרת ב"ל. הא דלא מוקי
 בעשה דקה עיינו משום דמיקשי
 רשא וקפחא בשעת דקה ומלעמא
 ההיא דשמן אחד מן הפנימית
 בלא עשה דקה:

ע

ונוה שדריסת הרגל אוסרתה
חד מן החיצונה ולא עירב
ולא עירב שתיהן אסורות
הפנימית בין מן החיצונה
אינן צריכין לערב: גמ' כי
דאמר אפילו רגל המותרת
וומרים כשם שרגל המותרת
ת תנן עירבה חיצונה ולא
בא מאי איריא רגל אסורה
ר"ע ולא זו אף זו קתני
ת בפני עצמה וזו מותרת
יבה שתיהן אסורות והא
רת רגל האסורה אוסרת
ת נמי אלא לאו רבנן היא
לה רבי עקיבא היא וחסורי
עצמה זו מותרת בפני עצמה
קה אבל לא עשתה דקה
חיצונה מפני שדריסת הרגל
יב רב ביבי בר אב"י ואם
רבים צריכין לערב אלמא
אסורה אוסרת ועוד מתיב
מית מותרת וחיצונה אסורה
ורות מעמל שדכח הא לא
אוסרת רגל האסורה אוסרת
בר ת"ק סבר ר'גל המותרת
אפילו רגל המותרת אוסרת
סרת כך רגל האסורה אינה
מן הפנימית וכו': מאי מקום
דלא משכח בפנים) אמר רב
אחד מקום המיוחד לשתייהן
הנאי

מירצה

היה אמינא ⁶דירת עובד כוכבים שמה
דירה קא משמע לן דדירת עובד כוכבים
לא שמה דירה ואי מהבא הוה אמינא לא
ידענא בתים כמה קא משמע לן בתים תרין
השתא דאמר רב אפילו חצר שמעמא דרב
דקא סבר אסור לעשות ייחיד במקום עובד
כוכבים אמר רב יוסף אי הכי היינו דשמענא
לליה לרבי טבלא דאמר ⁷עובד כוכבים
עובד כוכבים תרי זימני ולא ידענא מאי
אמר: **מתני'** "שתי חצירות זו לפנים מזו
עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה
הפנימית מותרת והחיצונה אסורה החיצונה
לא הפנימית שתיין אסורות עירבה זו
לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה

ז' מותרת בפני עצמה רבי עקיבא אוסר החיצונה שדריסת הרגל אוסרתה
 וחכ"א אין דריסת הרגל אוסרתה כשכח אחד מן החיצונה ולא עירב
 הפנימית מותרת והחיצונה אסורה מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות
 נתנו עירובן במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה
 ולא עירב שתיהן אסורות ואם היו של יחידים אינן צריכין לערב: גמ' כי
 איתא רב דימי א"ר ינאי זו דברי רבי עקיבא דאמר אפילו רגל המותרת
 במקומה אוסרת שלא במקומה אבל חכמים אומרים כשם שרגל המותרת
 אינה אוסרת כך רגל האסורה אינה אוסרת תנן עירבה חיצונה ולא
 פנימית שתיהן אסורות מני אילימא רבי עקיבא מאי איריא רגל אסורה
 אפילו רגל מותרת נמי אלא לאו רבנן ר"ע ולא זו אף זו קתני
 תנן עירבה זו לעצמה זו מותרת בפני עצמה זו מותרת
 בפני עצמה טעמא דעירבה הא לא עירבה שתיהן אסורות והא
 ראי' תנא דאמר רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת
 מני הא אילימא ר"ע היא אפילו רגל המותרת נמי אלא לאו רבנן היא
 עוד מדסיפא רבי עקיבא רישא לאו ר"ע כולה רבי עקיבא היא וחסורי
 מחסורא והכי קתני עירבה זו לעצמה זו מותרת בפני עצמה
 זו מותרת בפני עצמה בד"א שעשתה דקה אבל לא עשתה דקה
 חיצונה אסורה דברי ר"ע שר"ע אוסר את החיצונה מפני שדריסת הרגל
 אוסרת וחכ"א אין דריסת הרגל אוסרת מתיב רב ביבי בר אבבי ואם
 היו של יחידים אין צריכין לערב הא של רבים צריכין לערב אלמא
 רגל המותרת במקומה אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ועוד מתיב
 רבינא שכח אחד מן החיצונה ולא עירב הפנימית מותרת וחיצונה אסורה
 שכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות טעמא דשכח הא לא
 שכח שתיהן מותרות אלמא רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת
 אלא כי איתא רבין א"ר ינאי ג' מחלוקות בדבר ת"ק סבר רגל המותרת
 אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אוסרת
 ורבנן בתראי סברי כשם שרגל מותרת אינה אוסרת כך רגל האסורה אינה
 אוסרת: נתנו עירובן במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית וכו': מאי מקום
 אחד (סימן חיצונה עצמה בכית יחידאה רבינא דלא משכח בפנים) אמר רב
 הורה אמר רב חיצונה (ו) ומאי קרו לה מקום אחד מקום המיוחד לשתיהן
 חניא

מועדין ברישא והדר אמר לא זו בלבד אסר ר"ע המותרת היא אפי"ה רבי עקיבא אסר החיטונה: דרנל האסורה אסרת דהא ליכא למידק הא שדאניה מעורבת אסורה דהא כבר מני לה לעיל מת רגל האסורה יליטני כגון עירבה חילוני ולא מע עקיבא: דהא רבי עקיבא אהא מילחא פליג: שש א"ן דריסא רגנל אסרם. ואחריוויה מילי דרבי עקיבא יכא עד דאסקיה למלמיה והדר איפליגו עליה: טעמא דאי כ"רע (א) אי עירבו שמהן מני אסר על החיטונה אמר רב חילונה. דהתם פנימית אסורה משום חילונה מתסרס נשכחה דפנימית משום רגל האסורה האסורה אכל פנימית אכל מתסרס משום שבת

צ"ל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones